

Eerste Kamer der Staten-Generaal

Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid
heer M.G.J. Harbers
Postbus 20301
2500 EH Den Haag

Binnenhof 22
postbus 20017
2500 EA Den Haag

telefoon 070-312 92 00
fax 070-312 93 90

e-mail postbus@eerstekamer.nl
internet www.eerstekamer.nl

datum 21 december 2018

betreft Nadere vragen naar aanleiding van het verslag van de informele JBZ-Raad van 12-13 juli 2018 en Toezegging T02543

ons kenmerk 163379.03u

Geachte heer Harbers,

De leden van de vaste commissie voor Immigratie en Asiel / JBZ-Raad hebben met belangstelling kennisgenomen van uw brief van 23 november 2018¹, in reactie op de brief van de commissie van 12 oktober 2018. In uw brief geeft u naast de beantwoording ook invulling aan uw toezegging om de Kamer te informeren over de vraag of in de nieuwe Dublinregelgeving is verankerd dat gezinsleden die zich in de EU bevinden en de procedures rondom gezinshereniging afwachten niet onnodig naar een derde land buiten de EU worden teruggestuurd.² De fractieleden van **GroenLinks**, **PvdA**, **Christen-Unie** en **D66** hebben nog enkele vragen met betrekking tot de gezinseenheid onder de Dublinverordening.

In de huidige Dublinverordening³ wordt in de preambule (met name overweging 13 tot en met 17) benadrukt dat het belang van het kind de eerste overweging moet vormen bij het beleid (conform artikel 24 Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en artikel 3 Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind) en dat mede om die reden de eerbiediging van het gezinsleven en bevordering van de gezinseenheid de uitgangspunten vormen. Ook als gezinsleden zich nog in een asielprocedure bevinden, rust er op de lidstaten een plicht om ze bij elkaar te brengen.

Ook de nieuwe Dublinverordening⁴ dient, conform de voorgestelde preambule en het Handvest, het belang van het kind als eerste overweging te nemen en het recht op gezinsleven te eerbiedigen. Het voorstel voor de gewijzigde Dublinverordening bepaalt echter dat een lidstaat van eerste binnenkomst eerst een asielverzoek toetst op niet-ontvankelijkheid, onder meer op grond van de aanwezigheid van

¹ Zie verslag schriftelijk overleg: *Kamerstukken I*, 2017-2018, 32317, JK.

² T02543 Toezegging Informeren over de gezinsherenigingprocedures in de nieuwe Dublinregelgeving (34.482 / 34.585)

³ VERORDENING (EU) Nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (herschikking).

⁴ COM(2016)270 Voorstel voor een verordening tot wijziging van de Dublin III-verordening, zie ook dossier E160013 op de Europapoort.

datum 21 december 2018

ons kenmerk 163379.03u

blad 2

een veilig derde land, voordat de lidstaten de gezinsleden moeten herenigen op het EU-grondgebied. Het terugsturen naar een derde land van waaruit een aanvraag om gezinshereniging moet worden ingediend, betekent in elk geval dat de scheiding tussen de gezinsleden substantieel wordt verlengd, en vaak in precare omstandigheden in kampen in een derde land. Een dergelijke terugverwijzing en het daarmee gepaard gaande uitstel is vaak evenmin in het belang van een spoedige integratie van zowel de asiel-statushouder als de gezinsleden. Bovendien biedt een aanvraag om gezinshereniging geen soelaas in de situatie dat de gezinsleden zich nog in de asielprocedure bevinden, of als het gezinslid met een asielstatus zich in een lidstaat bevindt waar het recht op gezinshereniging voor jaren is opgeschort, met name voor subsidiair beschermden. Erkent u dat met de voorrang die lidstaten behoren te gaan geven aan de niet-ontvankelijkheidstoets, feitelijk de bevordering van de gezinseenheid als uitgangspunt wordt verlaten? Hoe verenigt u dit voorstel met het belang van het kind en de eerbieding van het gezinsleven? Bent u bereid om de bevordering van de gezinseenheid te laten prevaleren boven de niet-ontvankelijkheidsgronden?

Het Commissievoorstel voor een nieuwe Dublinverordening houdt ook in dat de lidstaat waar de onbegeleide minderjarige het eerste asielverzoek heeft ingediend, verantwoordelijk is en blijft voor de behandeling van het asielverzoek, ook als de minderjarige in een andere lidstaat asiel heeft gevraagd. Dit voorstel gaat volgens deze leden in tegen het arrest M.A. tegen het Verenigd Koninkrijk van 6 juni 2013⁵, waarin het Hof bepaalde dat het belang van het kind vergt dat de verantwoordelijke lidstaat de lidstaat is waar de minderjarige zich bevindt, omdat bij een overdracht naar een andere lidstaat de onzekerheid van de minderjarige onnodig wordt verlengd. Op welke wijze heeft u de overwegingen van het Hof van Justitie in dit arrest meegewogen bij uw steun aan dit onderdeel van het Commissievoorstel?

De leden van de vaste commissie voor Immigratie en Asiel / JBZ-Raad zien uw antwoord met belangstelling tegemoet en ontvangt deze graag binnen vier weken na dagtekening van deze brief.

Hoogachtend,

R.G.J. Dercksen

Voorzitter van de vaste commissie voor Immigratie en Asiel / JBZ-Raad

⁵ M.A. tegen het Verenigd Koninkrijk van 6 juni 2013⁵, ECLI:EU:C:2013:367 (r.o. 59-61)